

der findes i „Code commercial de signaux à l'usage des bâtimens de toutes nations“; det er Anvendelsen af dette System, som har foranlediget det Endringsforslag, jeg har stillet til Udkastets § 3. Ved en Combination af flere Bogstaver — jeg troer 4 — er man nemlig istand til at kunne tilbeibringe de fornødne Kjendings signaler for Skibene, og, da det nu derhos ansees for muligt og rigtigt at benytte de samme Kjendetegn paa Skibenes Identitet i Hovedregistret, sees der ikke at være tilstrækkelig Grund til tillige at fastholde Nummere som Identitetsmærker. Foruden at man nemlig herved simplificerer det Hele, er der ogsaa den Fordeel tilstede, at man saaledes undgaaer mulige Forvekslinger mellem Hovedregisternummerne og de locale Registreringsnummere, hvilket altid maa være af Vigtighed. Jeg tilstaaer, at jeg ikke i Dieblilket er istand til at fatte, paa hvilket Punkt det var, at den ærede Ordfører meente, at det af mig var overseet at foretage den af dette Endringsforslag følgende nødvendige Rettelse, men jeg skal selvfølgelig have min Opmærksomhed henvendt derpaa under Sagens videre Drift. Særligt kan jeg supplere den ærede Ordførers Bemærkninger i saa Henseende med, at jeg selv senere har opdaget, at jeg, skjøndt jeg har stræbt at faae Alt samlet, haad der vilde følge af det Endringsforslag, jeg har stillet til § 3, dersom Thinget maatte vedtage samme, dog har overseet, at der i Udkastets § 11 eller Udvalgets nye § 11 — for ikke at faae en tvungen Ordføring — istedetfor „Bogstaverne D. E.“ bør sættes „Mærkerne D. E.“, idet der nemlig umiddelbart forud vil komme til at staae Registreringsbogstaverne istedetfor Registreringsnummeret; dette er imidlertid af de Ting, som jeg troer ville kunne rettes ligesaa let som de flere andre Smaating, der ikke blive Gjenstand for særskilt Afstemning. — Den ærede Ordfører har ganske rigtigt bemærket, at det, baade for at faae opfyldt den Fordring, som Lovudkastet selv gjør paa dette Punkt, og for at imødekomme et Ønske af Udvalget, har været mig

magtpaaliggende i Udkastets § 4 at faae en udtrykkelig Bestemmelse optagen om, til hvem de her omhandlede Forretninger skulde overdrages paa Færøerne; det Samme har ogsaa været Tilfældet med Hensyn til Maalingsloven. Jeg skal bemærke, at Forhandlingerne om dette Punkt allerede forlængst have været indledede med Justitsministeriet, men at det paa Grund af Correspondance med Færøerne først i den seneste Tid er lykkedes at faae afgjort, hvilken Bestemmelse der skulde fastsættes derom. Der kan vel næppe være Spørgsmaal om at betroe disse Forretninger paa Færøerne til nogen Anden end Landfogden; det Samme vil ogsaa findes foreslaaet ved Udkastet til Skibsmaalingsloven; ogsaa Skibsmaalingen vil Landfogden komme til at forestaae, undtagen paa Sumbø, hvor Sysselmanden er anseet som den meest passende, der kunde overtage den. — At „Tilkjøbsafgiften“ i Udvalgets Endringsforslag til Udkastets § 10 forandres til „Indførselstolden“, er overensstemmende med den Sprogbrug, der i det Hele er gjældende i vor Lovgivning. — I Udvalgets 2det Endringsforslag til Udkastets § 11 er der af mig foreslaaet indstødt en enkelt Sætning, som jeg ønsker maa blive udtalt i Loven, og som jeg finder naturligt hører med der, hvor der er Tale om de Forretninger, som Hovedregistreringscontoiret skal have. Da dette nemlig skal revidere Maalingen, maa det som Følge deraf i paakommende Tilfælde ogsaa kunne stille den Fordring, at det paagjældende Skib heelt eller delvis ommaales, og jeg har derfor tilladt mig at stille Forslag om, at disse Ord skulde indstøbes i Udvalgets Endringsforslag til den nævnte Paragraph. — De øvrige af mig til dette Afsnit stillede Endringsforslag indeholde kun saadanne Rettelser af enkelte Ting, som ville blive en Følge af den eventuelle Afstemning over andre Punkter.

Ordføreren: Det af den høitærede Finantsminister sidst omtalte Tillæg til Udvalgets 2det Endringsforslag til Udkastets § 11